

Sakıncalı Çocuklar

– uytun · 21 Kasım 2011

"sakıncalı çocuklar" / hiç saklama ketum nefes
güvercin kanadında infilakta gözlerimiz /

ytic bir ülkenin,
sakıncalı çocuklarıyız biz
ne uçurtmalarımıza gökyüzü bırakıldı
ne bakışlarımıza yıldızlar takıldı
ellerimizde doğum sancılarının nasırı
emdiğimiz ak göğüsler omuzumuzda
ana kucağından muzdarip
yarınlara gömüldük dün de kalan sevdamızla

/ bir tercih sebebidir inat /

inadına ölürken
ve,
inadına ifşa edilirken vurduğumuz
kanımızda kırmızı bozulmadan
ertelenmiş tebessümler hapsettik dudağımıza
hepimiz biraz memlekettik
ama,
hepimiz ihanetle yenişmeye
ancak yettik

biz,
hep gönderilmemiş mektuplarda
pulsuz ve adresiz kaldık
onurlu bir suskunlukla
biz,
hep sağır gecelere ılık çaldık

duyan olmazdı bu masalsı sunumu
kavgalar düşmedikçe
yüreğimiz büyürdü

özgürce kanat çırpsın diye mi
beyaz kefenli güvercinlerin
taburesi tekmelenir ?
tek seferde can verilmez
tek seyirlik gökmavisi uçmakta

ey alnımızdan öpen toprak !
ey şafağımıza tepen yağmur !

siz;

/bizim öldüğümüz kadar hiç ölmediniz/

velican